

върва въ душата си, която всъки моментъ чувствува. И най-после, да върва въ тѣлото си, чрезъ кое-то е въ общение по умъ, сърце и воля съ своите близни. Умътъ, сърцето и волята сѫ прояви на тѣлото. Човѣкъ не може да върва въ това, което не вижда. Той ще върва само въ това, което вижда около себе си, и въ това, което чувствува вж-tre въ себе си. Като върва въ всичко вънъ отъ себе си и вжtre въ себе си, човѣкъ ще се домогне до редъ външни и вжтрешни методи за работа. Безъ това върную вие нищо не можете да постигнете. Цѣлото човѣчество ще дойде до новото върную чрезъ Свещения хлѣбъ, който яде. Свещеният хлѣбъ ще доведе човѣчеството до Словото. Словото пъкъ ще го доведе до истинския животъ. Казано е въ Писанието: „Всичко чрезъ Словото стана.“ Щомъ придобиятъ живота, заедно съ Словото, хората ще придобиятъ Свещената вода, Свещения въздухъ и Свещената свѣтлина.

Сега ще приведа една легенда за произхода на човѣшките сълзи. За пръвъ пътъ сълзите се явили въ свѣта следъ изпъкането на Адамъ и Ева отъ рая. До това време Адамъ не е знаелъ, какво нѣщо сѫ сълзите. Първата жена, която е плакала, била Ева. Красива била Ева! Като излѣзла отъ рая, тя съзнала грѣшката си и дълбоко се разкаяла. Тогава Господъ ѝ далъ една книга и казалъ: „Първата заповѣдь, която ви дадохъ, бѣше да не ядете отъ забраненото дърво—дървото за познаване доброто и злото, но вие ядохте, престъпихте моята заповѣдь. Сега ви давамъ тази книга, да четете отъ нея и да се учите. Щомъ престанете да четете, веднага ще затворите книгата и внимателно ще я приберете. Ако я оставите отворена, ще ви се случи по-голѣмо нещастие отъ това, кое-то сега ви сполетѣ. Нали искахте да придобиете